

har et saa klart Blik for Formens Betydning, fremsætter —, udelukkende formel og vedrører paa ingen Maade det reale Indhold af disse Lovforslag. Det er da ogsaa dette, som har fundet sit Udtryk i den Afgørelse af Sagen, som blev truffet af Folketingets højtærede Formand, og hvad Folketingets Behandling angaar, tror jeg, det ærede Medlem kommer det til at lade det have sit Forblivende ved den trufne Afgørelse.

Trier: Jeg ser i den højtærede Indenrigsministers Udtalelser en Indrømmelse af, at det var rigtigt, naar jeg sagde, at det omtalte Lovforslag ikke har haft nogen første Behandling i Folketinget. Det, jeg har paatalt, er jo ikke Sagens reale Indhold. Jeg ved meget godt, at det Flertal i Folketinget, som staar bagved, har den Mening at ville gennemføre dette Lovforslag, men det, jeg har paatalt, er det Brud paa Formen, som er foregaaet, og som medfører, at en Lov, der nødvendigvis maa hvile paa et formelt rigtigt Grundlag, ikke kan komme ud af en Behandling som den, der her er foregaaet. Jeg tror ikke, der kan være Tvivl om det Spørgsmaal. Den højtærede Indenrigsminister henviste til, at man havde omtalt denne Sag i visse Bemærkninger og under visse tidligere Forhandlinger. Det ved jeg ogsaa meget godt, men alt det kan ikke træde i Stedet for en første Behandling af en Sag. Ellers var det jo den letteste Sag af Verden altid at indrette det saaledes, at man paa et tidligere Trin omtalte en eller anden Sag og saa, naar den kom frem, lod den gaa til anden Behandling, for den var jo tidligere blevet omtalt, var altsaa kendt. Paa den Maade kommer man ikke ud over Grundlovens og Forretningsordenens Bestemmelser. Det tror jeg, man maa slaa fast, og det er, saa vidt jeg ved, paa et tidligere Tidspunkt indrømmet fra alle Sider, at her foreligger et Lovforslag, hvis Realitet ikke har været forelagt til nogen første Behandling, men som uden videre er gaaet til anden Behandling og gaaet over til Landstinget. Paa det Grundlag kan der ikke skabes Lov.

Maegaard: Efter den grundige Gennemgang, som den højtærede Indenrigsminister paa Forsvarsministerens Vegne har foretaget af de Indvendinger, der er fremsat overfor de foreliggende Lovforslag, er der ingen Grund for mig til at komme dybt ind paa denne Kritik, som er øvet særlig fra to Partiers Side her i Salen. Jeg vil dog knytte enkelte Bemærkninger til nogle af de

Spørgsmaal, som den højtærede Indenrigsminister allerede har omtalt.

Der er af det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) og det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) stillet Krav om, at denne Sag ikke afgøres, før vi enten har haft Valg eller har haft Sagen indanket for en Folkeafstemning; det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds krævede Sagen indanket for Folkets Dom. Hvis man nu fulgte denne Henstilling, hvis man standsede Sagen her — som det er forsøgt ret energisk i Folketinget — og lod den gaa til Folkeafstemning, hvad vilde saa det praktiske Resultat blive? Det eneste praktiske Resultat, der kom ud deraf, var, at Forsvarsordningen af 1909 vedvarende vilde gælde; thi jeg vil betragte det som ganske givet, at de ærede Partier, det radikale Venstre og Socialdemokraterne, der er særlig ivrige for at faa Sagen standset, paa den anden Side er ganske klar over, at de kan ikke naa denne Standsning uden ved Hjælp af Partier, der staar til højre for dem, der ønsker dette Forslag gennemført, og som derfor, naar de stemmer for en Dagsorden, der gaar ud paa, at Sagen skal udsættes, at den skal til Folkeafstemning, gør det, fordi de ønsker mere, mange af dem langt mere. Vi vilde derfor komme i den Situation, at disse Partier, som vel danner Flertallet indenfor denne Trekant, skulde gøre Forsøg paa at faa et af deres Forslag gennemført. Det kunde interessere mig at faa at vide, om Socialdemokraterne da ønsker at stemme for de Radikales Forslag, eller de Radikale ønsker at gaa over til Socialdemokraternes Forslag, om en af disse Konstellationer kunde indtræffe. Men jeg er paa den anden Side ganske sikker paa, at har de paa et Tidspunkt naaet at faa denne Sag standset, vil de ikke paa et andet og senere Tidspunkt kunne naa at faa Flertal for noget af deres Forslag. Resultatet vilde da blive, at Forsvarsordningen af 1909 fremdes skulde virke. Det er imidlertid givet, at denne Forsvarsordning, efterhaanden som Aarene gaar, bliver mindre og mindre tilfredsstillende og, ifald den skal udføres efter sit Bogstav, vil komme til at betyde adskillige Millioner mere om Aaret end det Forslag, der her foreligger. Jeg ser derfor ikke rettere, end at baade militærsaglig set og økonomisk og politisk vilde denne Ordning, hvis Mindretallene naaede deres Hensigt, betyde en Føringelse af de Forhold, som vi tilstræber med dette Forslag.

Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) har i Gaar fremsat nogle ejendommelige Udtalelser. Han siger saa-